

www.ketab.ir

شهر زیبا

کانرمک فرسن

ترجمه‌ی پریسا رستمی بالان

کتابخانه ملی ایران

مکفرسون، کانر، ۱۹۷۱-م. - 1971, Conr
شهر زیبا/ کانر مکفرسون؛ ترجمه‌ی پرستین بالان.
تهران: شب‌خیز، ۱۳۹۸.
۸۰ ص. ۵/۱۴ × ۵/۲۱ س.م.
978-622-96123-2-3

فیبا

عنوان اصلی: Shining city, 2004.

نمایشنامه ایرلندی -- قرن ۲۰ م.

Irish drama -- 20th century

رستنی بالان، پریسا، ۱۳۶۵-، مترجم

PZ3

۸۲۲/۹۱۴

۵۸۷۹۵۰۸

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

شابک

وضعیت فهرست‌نویسی

یادداشت

موضوع

موضوع

شناسه‌ی افزوده

رده‌بندی کنگره

رده‌بندی دیویی

شماره‌ی کتابشناسی ملی

ناشر شبخیز

Shining City
Conor McPherson

شهر زیبا

ریسنده کان مک فرسن
مترجم پریسا رستمی بالان
ویراستار یلدا فرامانی
نمونه خوان طاهر عالم زیان
طراح جلد حبیب رضایی
چاپ و صحافی پردیس روشن

چاپ اول: ۱۳۹۸؛ ۵۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۱۲۳-۲-۳

قیمت: ۱۶۵۰۰ تومان

ناشر شبخیز: تهران، انتهای اشرفی اصفهانی، خیابان نفت، پلاک ۴۴، واحد ۲
تلفن: ۴۴۸۷۰۴۲۶

Email: nashreshabkhiz@gmail.com

[nashreshabkhiz](https://www.nashreshabkhiz.ir)

این کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است.

هر گونه استفاده و اجرا از تمام یا بخشی از این نمایش نامه منوط به اجازه‌ی کتبی مترجم و ناشر است.

یادداشت مترجم
کانرمک فرسبامایش نامه‌نویس و کارگردان ایرلندی است که در ۶ آگوست ۱۹۷۱ در دوبلین به دنیا آمد. تحصیلات خود را در دانشگاه دوبلین به انجام رساند و زمانی که عضوی از انجمن سرهای نمایشی کالج دوبلین^۲ بود، نوشتن را آغاز کرد. وی یکی از تأثیرگذارترین نمایش نامه‌نویسان معاصر ایرلند است که نمایش نامه‌هایش در سراسر دنیا به‌ویژه در وست‌بند و براوی ری صحنه می‌رود و طیف وسیعی از منتقدان کارهایش را بی‌نظیر می‌دانند.

کانر داستان‌سرایی را از کودکی آغاز کرد. زمانی که پسر بچه‌ای ده ساله بود دوستانش را به گاراژ خانوادگی دعوت می‌کرد و برای آن‌ها داستان‌های دلهره‌آور و داستان‌هایی در مورد ارواح که زائیده‌ی ذهن خودش بود تعریف می‌کرد. در دوران نوجوانی به موسیقی علاقمند شد و آرزویش این بود که روزی دبیتایت شود، ولی با مخالفت خانواده روبرو شد. او در خانواده‌ای بسیار سنتی بالید، خانواده‌ای که به انگیزه‌ی جلوگیری از انحراف و گمراهی فرزند خود، او را روانه‌ی دانشگاه کرد. او در دانشگاه فلسفه و زبان انگلیسی را برگزید. فلسفه دیدگاه او را گسترانید و به او یاد

1. Conor McPherson

2. UCD Dramsoc (The college's dramatic society)

۳. West End theatre تئاتر وست اند یک اصطلاح عمومی برای تئاترهای حرفه‌ای فعال در نزدیکی منطقه‌ی وست اند لندن است. این تئاتر به همراه تئاتر برادوی در ایالات متحده‌ی آمریکا در بالاترین سطح تئاتر تجاری در کشورهای انگلیسی‌زبان به فعالیت می‌پردازد و باعث جذب گردشگران بسیاری شده است. (به نقل از ویکی‌پدیا)

داد هر چه بیشتر یاد بگیرد کمتر می‌داند و زبان انگلیسی به او کمک کرد تا دیدگاه ادبی‌اش را تقویت و مسیر زندگی‌اش را روشن کند. در نوشتن نمایش‌نامه، برای اولین بار از دیوید ممت و آرتور میلر الهام گرفت. به گفته‌ی خودش «زمانی که نمایش‌نامه‌ی *گلن‌گری گلن‌راس* اثر دیوید ممت را خواندم، تازه فهمیدم چه کار باید بکنم.» وی بعدها تکنیک نوشتاری‌اش را تغییر داد و فرم نوشتاری و سبک گفتاری خاص خود را خلق کرد و تک‌گویی را به عنوان سبک خودش معرفی نمود. او می‌نویسد: «از تک‌گویی به عنوان تکنیک جدید استفاده کردم زیرا در این نوع نوشتار شخصیت‌ها یک نوع آزادی عمل دارند. در این سبک، یک نوع راحتی کلام وجود دارد که به بصر سازی ذهنی خواننده کمک می‌کند.»^۱

چیزی که در فضاى ادبی دوبلین از استعداد بزرگ وی سخن به میان می‌آید و این گونه به شهرت و محبوبیت می‌رسد و در مدت‌زمان کوتاهی در سراسر دنیا در مورد او و تکنیک کارهایش حرف می‌زنند.

در داستان‌هایش از ایرلند می‌نویسد و مکان همه‌ی نمایش‌نامه‌هایش کشور ایرلند است: «در واقع من هیچ‌وقت در جای به بیرون این‌جا زندگی نکرده‌ام و فکر نمی‌کنم بخواهم جای دیگری هم زندگی کنم. رفیع نوشتن به این فکر نمی‌کنم که مکان داستان‌هایم کجا باید باشد، ولی همگی آن‌ها بی‌اشکاک و در این خاک است، همان‌گونه که باید باشد.»^۲

زمان آثار او عموماً دوران معاصر و عصر جدید، و مضامین کارهایش عمدتاً مواد مخدر، اعتیاد به مصرف الکل، روابط از هم گسیخته‌ی آدم‌ها، و نزاع واز دنیای پس از آن، ارواح، و آرزوهای بر باد رفته‌ی انسان معاصر است که آن‌ها را باربردستی تمام به تصویر می‌کشد.

این‌که بگوییم او عاشق ماوراءالطبیعه است شاید کمی اغراق به نظر برسد ولی در کارهایش نوعی تفاوت به چشم می‌خورد که وی را با دیگران متمایز می‌کند. وجه متمایز کارهای او نوع نگاهش به زندگی است. او تنهایی آدم‌های عصر جدید را طوری به تصویر می‌کشد که گویی هر کدام برای فرار از این تنهایی راهی را انتخاب کرده‌اند،

1. <https://www.writerstheatre.org/Conor-McPherson-Unrivaled-Storyteller>

2. <https://www.irishtimes.com/culture/stage/conor-mcpherson-plays-are-stupid-you-are-supposed-to-feel-them-in-your-bones-1.2360295>

آدم‌هایی که دائماً در سفر بین دنیای درون و بیرون‌اند و چنان در دنیای ناخودآگاه اسیرند که رستگاری‌شان در گرو خودآگاهی نسبت به وضعیت کنونی‌شان است.

مک‌فرسن نمایش‌نامه‌های زیادی نوشته که هر کدام برنده‌ی جوایز متعددی شده‌اند. از آن میان، می‌توان به *رام و ودکا*^۱ (۱۹۹۲)، *دزد محترم*^۲ (۱۹۹۴) برنده‌ی جایزه‌ی استورات پارکر^۳، *باغ درخت لیمو*^۴ (۱۹۹۵)، *نیکلاس قدیس*^۵ (۱۹۹۷) برنده‌ی جایزه‌ی جرج دیواین^۶، *آب‌بند*^۷ (۱۹۹۷) برنده‌ی جایزه‌ی لارنس اولیویه^۸ به عنوان بهترین نمایش‌نامه، *ترانه‌ی دیوینی*^۹ (۲۰۰۰)، *سازمان بنادر*^{۱۰} (۲۰۰۱)، شهر نیویورک^{۱۱} (۲۰۰۱) نامزد دریافت جایزه‌ی تونی^{۱۲} به عنوان بهترین نمایش‌نامه، *دریاورد*^{۱۳} (۲۰۰۶) نامزد دریافت جایزه‌ی تونی برای بهترین کارگردانی و نامزد دریافت جایزه‌ی لارنس اولیویه^{۱۴} و رینینگ استاندارد^{۱۵} برای بهترین نمایش‌نامه، *پرنده‌گان*^{۱۶} (۲۰۰۹) *نقاب*^{۱۷} (۲۰۱۱)، *سازمان*^{۱۸} (۲۰۱۲)، *شب‌زنده‌دار*^{۱۹} (۲۰۱۳) نامزد دریافت جایزه‌ی لارنس اولیویه برنده‌ی جایزه‌ی حلقه‌ی منتقدان نمایش‌نامه‌ی نیویورک^{۲۰}، نامزد دریافت لوسیل لورتل^{۲۱} برای بهترین نمایش‌نامه، نامزد دریافت دراما دسک^{۲۲} برای بهترین اجرا، *آشیانه* (اف‌باس)^{۲۳} و *دختری از شمال کشور*^{۲۴} (۲۰۱۷) اشاره کرد. *شهر زیبا* (۲۰۰۴)، اثری که به شهر نیویورک برگزیده شد، نمایش‌نامه‌ای است با ۵ صحنه‌ی از هم‌گسیخته که ارتباط برقرار کردن با آن در تمام اول سخت به نظر می‌رسد. ندامت، گناه، سردرگمی، تنهایی، جست‌وجوی آرامش و رستگاری مضامین اصلی این نمایش‌اند. این اثر پر است از تکیه‌کلام‌هایی هم‌چون «دن دونین؟» «می‌فهمین چی می‌گم؟»، «متوجهین؟»، «راسخوش» و غیره که با نثر آسان و سردرگمی شخصیت‌هایش خبر می‌دهد. این ویژگی، در کنار سکوت‌ها و دردت تمام، هرچند

1. Rum and Vodka	2. The Good Thief
3. Stewart Parker Award	4. This Lime Tree Bower
5. St. Nicholas	6. George Devine
7. The Weir	8. Olivier Award
9. Dublin Carol	10. Port Authority
11. Shining City	12. Tony Award
13. The Seafarer	14. Laurence Olivier
15. Evening Standard	16. The Birds
17. The Veil	18. The dance of Death
19. The Night Alive	20. New York Drama Critics Circle Award
21. Lucille Lortel Award	22. Drama Desk Award
23. The Nest	24. Girl from the North Country

ممکن است خوانش اثر را دشوار سازد، فضایی از ابهام و بیم و امید نیز به اثر می‌بخشد. مکفرسن در این نمایش‌نامه، تحت تأثیر دیوید ممت، از تک‌گویی‌های فراوان و بلند استفاده می‌کند که تفکر منسجمی پشت‌شان نیست.

پریسا رستمی بالان

بهار ۱۳۹۷

www.ketab.ir